

ДА СЕ ПОКОРИШ, БЕЗ ДА СЕ ПРОМЕНИШ

chitanka.info

Шъ Чънци видял Лао Дзъ и попитал:

— Чувал съм, че вие сте мъдър човек, учителю, и затова дойдох да се запозная с вас. Дългият път не ме спря. Минах през девет планини и девет реки, краката ми се покриха с мазоли, но не се отказах. Сега виждам, че вие не сте мъдрец: край мишите дупки има разсипани зърнца ориз; да го хвърляте безразборно е немилосърдно. Имате си предостатъчно както суров, така и варен, но вие продължавате да го събирате и трупате до безкрайност.

Лао Дзъ останал безразличен и мълчалив. На другия ден Шъ Чънци отново го срещнал и казал:

— Вчера ви се надсмях. Защо днес сърцето ми искрено отказва да го стори?

— Аз самият смятах, че съм се отървал от тези, които ловко жонглират с думите, за да се правят на проницателни и мъдри, — отговорил Лао Дзъ. — Ако вчера ме бяхте нарекли вол, и аз бих се нарекъл така; ако ме бяхте нарекли магаре, щях да се съглася с вас. Ако един човек срећне някаква същност и ѝ даде название, а ти не го приемеш, ще си навлечеш беда от този човек. Аз се покорих не защото бях покорен, а защото, покорявайки се, не се измених^[1].

[1] Откъдето е извлечена и идеята за гъвковостта в бойните изкуства: „Огъвай се, но не се пречупвай“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.